

סמל מאיר שלום אברהם

11 בספטמבר 1952 - 17 באוקטובר 1973

מאיר נולד במגדילאל, ושם עברו עליו אחת-עשרה שנותיו הראשונות. בשנת 1963 עברה המשפחה לתל-אביב והשתכנה ברחוב הגר"א, לא הרחק מן התחנה המרכזית. מאיר למד בבית הספר העממי על שם ביאליק, וסיים כיתה ח' ביוני 1967. אחר כך למד שנתיים חשמל בבית-ספר מקצועי באבו-כביר, והתחיל לעבוד בחנות חשמל ברחוב דיזנגוף, אשר מתמחה במכירת תקליטים. הוא התגייס במאי 1970, שירת בשריון כתותחן טנק, והשתחרר במאי 1973. אחרי שיחרורו חזר לעבוד בחנות החשמל, והתלבט אם לנסוע לחוץ-לארץ כדי לעשות כסף, או לקבל את הצעת מעבידו ולהיות שותפו בחנות החדשה שזה עמד לפתוח.

מאיר היה זריז-כפיים; בתקופת לימודיו הצטיין בספורט, הירכה לעבוד בעץ ובמחכת, להרכיב דגמי מטוסים. בשנות שירותו הצבאי נהג לצייר מדי פעם, לעזור לשכנתו בחיטובי עץ, לנגן על גיטרה (הפופ היה אהוב עליו במיוחד). הוא הירכה גם לקרוא, בדרך כלל רומנים כגון "דזירה", ולשחק שח-מט. טוב לב, חריצות ושקט פנימי היו תכונותיו הכולטות, ואלה עשוהו מקובל על חבריו ואהוב על בני משפחתו. עוד כחופשת השיחרור יצא לעבוד, ונתן את רוב משכורתו להוריו; בקייץ שאחרי שיחרורו קנה שעון זהב לאמו. כיום הכיפורים, כשהחלה האזעקה, סייע לשכן להסיע שני תאומים בני שנה אל מחוץ לעיר. במכתביו כמעט ולא סיפר על עצמו, אך חזר והביע דאגתו לשלום הוריו. גם מכתבו האחרון - מן ה-10 באוקטובר, היום שאחרי "חמוטל" - כתוב ברוח זו: "בראשית אשאל לשלומכם, אם תשאלו לשלומי הרי הכל בסדר, היה די שקט, מזג אויר נאה, אני מקווה שגם אצלכם... אני מקווה שהכל חזר לשיגרה, ולא חסר לכם כלום".